บทที่ 7 โปรแกรมภาษาแอสเซมบลี้ (1)

- รูปแบบของโปรแกรมภาษาแอสเซมบลี้
- รูปแบบของโปรแกรมภาษาแอสเซมบลี้ แบบใหม่
- การเรียกใช้บริการของ DOS
- ขั้นตอนการแปลโปรแกรม
- ตัวอย่างโปรแกรม

รูปแบบของโปรแกรม ภาษาแอสเซมบลี้

เราจะเขียนโปรแกรมซึ่งมีลักษณะเป็นเซกเมนต์
หลาย ๆ เซกเมนต์. ในการเขียนเราจะประกาศ
เซกเมนต์ต่าง ๆ และกำหนดข้อมูลและโปรแกรม
ลงในเซกเมนต์ต่าง ๆ เหล่านั้น

```
EX
```

```
; This program prints the message "Hello world"
dseg
        segment
               'Hello world',10h,13h,'$'
msg1
        db
dseg
        ends
        segment stack
sseg
        db
               100 dup (?)
        ends
sseg
cseg
        segment
        assume cs:cseg,ds:dseg,ss:sseg
start:
               ax, dseg
                               ;set DS
        mov
               ds,ax
        mov
               ah,9h
                               ;print message
        mov
               dx,offset msg1
        mov
        int
               21h
               ax,4c00h
                               ;exit program
        mov
               21h
        int
cseg
        ends
        end
               start
```

รูปแบบโปรแกรม

• คำสั่งเทียม

คำสั่งเทียม คือ คำสั่งที่ผู้เขียนโปรแกรมเขียนเพื่อระบุให้ assembler แปลโปรแกรมในรูปแบบที่ต้องการ. คำสั่ง กลุ่มนี้จะไม่ปรากฏในรหัสคำสั่งภาษาเครื่องที่แปลเรียบ ร้อยแล้ว. ตัวอย่างคำสั่งเทียม เช่น segment, db, และ assume เป็นต้น.

• การประกาศเซกเมนต์

ในโปรแกรมภาษาแอสเซมบลี้เราสามารถประกาศเซกเมนต์ ได้โดยใช้คำสั่งเทียม segment.

segment_name segment

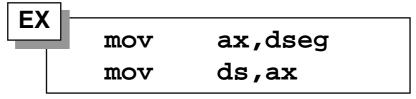
. . . .

segment_name ends

จากโปรแกรมตัวอย่าง เราได้ประกาศเซกเมนต์ทั้งสิ้น 3 เซกเมนต์ คือ dseg sseg และ cseg.

รูปแบบโปรแกรม

- คำสั่งเทียม assume : ประกาศให้ assembler ทราบการใช้เซกเมนต์
- เราใช**้ คำสั่งเทียม assume** เพื่อระบุให้ assembler ทราบว่า เราจะใช้เซกเมนต์ต่าง ๆ อย่างไร.
- การระบุโดยวิธีนี้นั้นจะเป็นการระบุให้ assembler นำไปแปล โปรแกรมได้ถูกต้องเท่านั้น ไม่ได้ระบุให้ assembler ตั้ง ค่าเซกเมนต์รีจิสเตอร์ต่างๆ ให้. ดังนั้นเราจะต้องตั้งค่า ให้กับเซกเมนต์รีจิสเตอร์เอง.

• ข้อยกเว้น : เซกเมนต์คำสั่ง และแสต็กเซกเมนต์

โดยปกติแล้วระบบปฏิบัติการจะตั้งค่าของ CS และ SS ให้ กับโปรแกรมเมื่อเริ่มทำงาน. เราจะต้องระบุเซกเมนต์ที่ จะใช้เป็น stack โดยใช้**คำสั่งเทียม stack** หลังการ ประกาศเซกเมนต์ที่ต้องการให้เป็นแสต็ก.

กรณีของ CS ระบบจะตั้งให้อัตโนมัติ

รูปแบบโปรแกรม

• การประกาศจุดเริ่มโปรแกรม

เราจะระบุจุดเริ่มต้นโปรแกรมหลัง**คำสั่งเทียม end** ใน บรรทัดสุดท้าย. ในการระบุตำแหน่งนั้นเราจะระบุเป็น label.

• การประกาศเลเบล

เราสามารถระบุตำแหน่งของหน่วยความจำได้โดยการสร้าง เลเบลที่ตำแหน่งนั้น.

label_name:

Assembler จะจดจำแอดเครสของเลเบลต่าง ๆ และจะนำไป แทนค่าให้ตามความเหมาะสม

• การใส่หมายเหตุ

หลังเครื่องหมาย '; ' assembler จะถือว่าเป็นหมายเหตุ

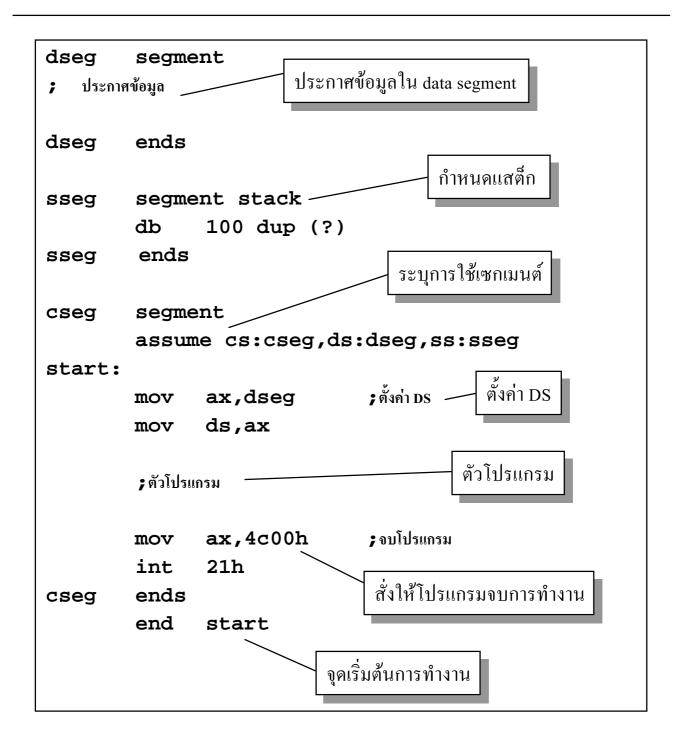
• การสั่งให้โปรแกรมจบการทำงาน

เราจะเรียกใช้บริการหมายเลข 4Ch ของระบบปฏิบัติการ DOS โดยใช้คำสั่ง :

mov ax, 4C00h

int 21h

ตัวอย่างโครงร่างของโปรแกรม

รูปแบบโปรแกรมแบบใหม่

โปรแกรม Assembler ในปัจจุบันได้รองรับการเขียนโปรแกรมในรูปแบบ ใหม่ที่มีความกระทัดรัดขึ้น โดยโปรแกรมได้กำหนด MACRO ในการ ประการโครงร่างของโปรแกรมแบบใหม่.

```
This program prints "Hello world"
        smal1
.model
.dosseg
.data
        db 'Hello world',10h,13h,'$'
msg1
        100h
.stack
.code
start:
        mov ax,@data
        mov ds,ax
        mov ah,9h
        mov dx, offset msg1
        int 21h
        mov ax,4c00h
        int 21h
end
        start
```

ชื่อของ segment จะถูกประกาศให้โดยอัตโนมัติ. สังเกตว่าเราจะใช้ชื่อ ของเซกเมนต์ข้อมูลว่า @data.

การเรียกใช้บริการของ DOS

ระบบปฏิบัติการ DOS ได้จัดเตรียมบริการต่าง ๆ ให้ผู้เขียน โปรแกรมเรียกใช้ได้โดยผ่านทางการขัดจังหวะหมายเลข 21h.

ในการเรียกใช้บริการของ DOS เราจะต้องกำหนดหมายเลข ของบริการลงในรีจิสเตอร์ AH และกำหนดค่า พารามิเตอร์ต่างๆ ลงในรีจิสเตอร์ที่ถูกกำหนดไว้. จาก นั้นเราจึงเรียกใช้คำสั่ง INT 21h เพื่อเรียกใช้การบริการ ของระบบ.

รูปแบบโดยทั่วไปในการเรียกใช้บริการ

```
mov ah, function_number
;
; set parameters
;
int 21h
```

บริการของ DOS

• Function 01h : อ่านการกดปุ่มจากแป้นพิมพ์

$$Input > AH = 01h$$

Output AL = รหัสแอสกิของอักขระที่ผู้ใช้กด

• Function 02h : แสดงตัวอักษรออกทางหน้าจอ

Input
$$\rightarrow$$
 AH = 02h

DL = รหัสแอสกีของอักขระที่ต้องการแสดง

• Function 05h : พิมพ์ตัวอักษรทางเครื่องพิมพ์

Input
$$\rightarrow$$
 AH = 05h

DL = รหัสแอสกีของอักขระที่ต้องการพิมพ์

• Function 07h : อ่านการกดแป้นพิมพ์ โดยไม่แสดงปุ่มที่ กด (ไม่ตรวจการกด Ctrl-Break)

$$\boxed{\text{Input}} > _{\mathbf{AH}} = 07h$$

 \bigcirc Output AL = รหัสแอสกีของอักขระที่ผู้ใช้กด

บริการของ DOS

• Function 08h : อ่านการกดแป้นพิมพ์ โดยไม่แสดงปุ่มที่ กด (ตรวจการกด Ctrl-Break)

Input
$$\rightarrow$$
 AH = 08h

∕Output] AL = รหัสแอสกิของอักขระที่ผู้ใช้กด

• Function 09h : แสดงข้อความทางหน้าจอ

$$\boxed{\textbf{Input}} > \mathbf{AH} = 09h$$

DS:DX = ตำแหน่งของข้อความที่ต้องการแสดง โดย ข้อความนี้ต้องจบด้วยอักษร '\$'

• Function 0Ah : อ่านข้อความ

$$\boxed{\textbf{Input}} > \mathbf{AH} = 0\mathbf{Ah}$$

DS:DX = ตำแหน่งของบัฟเฟอร์สำหรับเก็บข้อมูล. (รายละเอียดของฟังก์ชั่นนี้จะกล่าวในบทถัดไป.)

• Function 4Ch: จบโปรแกรม

$$Input > AH = 4Ch$$

 $\mathbf{AL} = \mathbf{n}' \mathbf{n}' \mathbf{n}'$ ต้องการคืนให้กับระบบ

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

- สร้างโปรแกรมเก็บไว้ในแฟ้มนามสกุล ASM
- ใช้โปรแกรม assembler เช่น MASM หรือ TASM แปล โปรแกรมเป็นแฟ้มเป้าหมาย (Object file) โดยใช้คำสั่ง

MASM filename;

```
A:\>masm ex1;
Microsoft (R) MASM Compatibility Driver
Copyright (C) Microsoft Corp 1991. All rights reserved.

Invoking: ML.EXE /I. /Zm /c /Ta ex1.asm

Microsoft (R) Macro Assembler Version 6.00
Copyright (C) Microsoft Corp 1981-1991. All rights reserved.

Assembling: ex1.asm
```

 ใช้โปรแกรม LINK เพื่อเชื่อมโยงแฟ้มเป้าหมายแฟ้มเดียว หรือหลายแฟ้มเข้าด้วยกัน โดยใช้คำสั่ง

LINK filename;

```
A:\>link ex1;
Microsoft (R) Segmented-Executable Linker Version 5.13
Copyright (C) Microsoft Corp 1984-1991. All rights reserved.
```

• ตัวอย่างที่ 1

อ่านตัวอักษรจากผู้ใช้แล้วแสดงตัวอักษรนั้นออกมา

```
;Ex1
        small
.model
.dosseg
.stack
        100h
.code
start:
                ah,01h ;read character (Func 01h)
        mov
                21h
        int
                dl,al
                          ;copy character to DL
        mov
                          ;display it (Func 02h)
                ah,02h
        mov
        int
                21h
                ax,4C00h ;Exit (Function 4Ch)
        mov
        int
                21h
end
        start
```

• ตัวอย่างที่ 2

อ่านตัวอักษรจากผู้ใช้แล้วแสดงตัวอักษรตัวถัดไปออกมา

```
;Ex2
        segment stack
sseg
        db
                 100 dup (?)
        ends
sseg
        segment
cseg
        assume
                 cs:cseg,ss:sseg
start:
                 ah,01h
                            ;read character (Func 01h)
        mov
        int
                 21h
                 dl,al
                            ; copy to DL
        mov
                 dl
                            ;increse DL (next char.)
        inc
                            ;display it (Func 02h)
                 ah,02h
        mov
        int
                 21h
                            ;Exit
                 ax,4C00h
        mov
        int
                 21h
        ends
cseg
        end
                 start
```

• ตัวอย่างที่ 3

อ่านตัวอักษรพิมพ์เล็กจากผู้ใช้แล้วแสดงตัวอักษรพิมพ์ใหญ่

```
smal1
.model
.dosseg
         100h
.stack
.code
start:
         mov
                  ah,01h
                             ;read char.
         int
                  21h
                  dl,al
         mov
         sub
                  d1,32
                             ; change char. case
                  ah,02h
                             ;display it
         mov
                  21h
         int
                  ax,4C00h
         mov
                             :exit
         int
                  21h
end
         start
```

หมายเหตุ การแปลงอักษรพิมพ์เล็กเป็นพิมพ์ใหญ่ทำได้โดยนำรหัสแอสกี มาลบด้วย 32. [สังเกตตาราง ASCII]

• ตัวอย่างที่ 4

อ่านตัวอักษรพิมพ์เล็กจากผู้ใช้แล้วแสดงตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ โดยไม่แสดงอักษรที่ผู้ใช้กดให้เห็น.

sseg	db		
cseg	segment assume	cs:cseg,ss:sseg	
	mov int	-	;readchar(Func 08h)
	mov sub mov int	ah,02h	;Change case
cseg	int		;exit